

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 2 Pv 107/16/1101-21
EEČ: 2-8-112-2019

Bratislava I 18.03.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 448/2002 Zbierky zákonov
trestný čin: neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov
zločin: neodvedenie dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
XXXXX
povolanie: konateľ
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: skrátenie dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 448/2002 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

- trestný čin: neodvedenie dane a poistného podľa § 148a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 553/2002 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- zločin: neodvedenie dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako konateľ XXXXX

1.

- a) za zdaňovacie obdobie rok 2002 podal dňa 31.03.2003 na Daňovom úrade Bratislava I daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb, v ktorom priznal daň v sume 113.300,- Sk (3.760,87,- Eur), pričom do účtovníctva za rok 2002 zaúčtoval náklady, ktorých výšku nepreukázal, následnou kontrolou správca dane zistil daň v sume 2.687.800,- Sk (89.218,61,- Eur) a preto vydal dodatočný platobný výmer č. 600/231/99768/05/Kotv a postupujúc v zmysle § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubil daňovému subjektu rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie r. 2002 v sume 2.574.500,- Sk (85.457,75,- Eur),
- b) napriek tomu, že daňový subjekt v zdaňovacom období roku 2002 bol držiteľom motorových vozidiel, ktoré využíval za účelom podnikania, nepodal v zmysle § 12 zák. č. 87/1994 Zb. o cestnej dani v znení neskorších predpisov daňové priznanie a preto správca dane na základe kontroly určil cestnú daň na základe § 42 cit. zákona a vydal platobný výmer č. 600/231/99764/05/Kotv, ktorým vyrubil daňovému subjektu cestnú daň za zdaňovacie obdobie r. 2002 v sume 245.693,- Sk (8.155,51,- Eur), čím takto skrátil daň v značnom rozsahu, t. j. spolu v sume 2.820.193,- Sk (93.613,25 Eur)

2.

za zdaňovacie obdobie marec, apríl, jún – december 2002 podával daňové priznania k DPH, v ktorých žiadal nadmerný odpočet v celkovej sume 2.120.244,- Sk (70.379,20,- Eur), pričom následnou kontrolou správcom dane bolo zistené, že doklady za prijaté zdaniteľné plnenia, ktorými uplatňoval nárok na odpočet dane, nemali náležitosti daňového dokladu, resp. nárok na odpočet dane daňový subjekt nepreukázal daňovým dokladom, čím daňový subjekt porušil § 20 ods. 2 písm. d) zák. č. 289/1995 Zb. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, preto správca dane uznal nárok na odpočet len v sume 1.135.257,- Sk (37.683,62,- Eur) a vyrubil dodatočným platobným výmerom č. 600/231/99769/05/Kotv, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2005, rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 984.987,- Sk (32.695,57,- Eur), čím takto si neoprávnené uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v značnom rozsahu, t.j. v celkovej sume 984.987,- Sk (32.695,57 Eur)

3.

zrazil zamestnancom spoločnosti

- za mesiace 8/2003 - 9/2003 príspevok na poistenie v nezamestnanosti spolu v sume 2.668,- Sk (88,56,- Eur),

- za mesiace 9/2003 - 12/2003 poistné na dôchodkové zabezpečenie a nemocenské poistenie spolu v sume 16.595,- Sk (550,85,- Eur),

- za mesiace 1/2004 – 10/2004 a za mesiace 1/2005 – 12/2005 poistné na sociálne poistenie spolu v sume 196.070,- Sk (6.508,33,- Eur),

ale oprávnenému, teda Sociálnej poisťovni, pobočka XXXXX, so sídlom Galantská cesta č. 693/5, XXXXX, zrazené poistné, ktoré zrazil v zmysle zákona NR SR č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedol, čím

takto vo väčšom rozsahu, t.j. v celkovej sume 215.333,- Sk zadržal a určenému príjemcovi neodviedol splatné poistné (7.147,74 Eur),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ vtedajšieho Odboru ekonomickej kriminality, Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I uznesením číslo konania ORP-433/OEK-B1-2005 z 17.02.2006 začal podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a za zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona. Vo veci konajúci vyšetrovateľ PZ dňom 02.05.2008 v poradí druhým uznesením začal trestné stíhanie podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku vo veci pokračujúceho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Dňom 06.11.2008 realizujúci vyšetrovateľ PZ postupom podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a za pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v predmetnom uznesení vyšetrovateľa PZ.

V rámci vykonaného vyšetrovania vyšetrovateľ PZ vypočul obvineného XXXXX, poškodeného splnomocneného zástupcu Sociálnej poisťovne, pobočky XXXXX, XXXXX, svedkov XXXXX, samostatný radca - kontrolór Daňového úradu Bratislava I., svedkyňu XXXXX, samostatný radca - kontrolór Daňového úradu Bratislava I., svedkyňu XXXXX, účtovníčku sXXXXX aj boli zabezpečené listinné dôkazy a podklady najmä protokol o výsledku daňovej kontroly číslo 600/321/65005/05, zápisnica o ústnom pojednávaní číslo 600/321/97152/05, čísla 600/191057/2004, čísla 600/321/193089/04, zoznam predložených dokladov to dňa 24.11.2004, dodatočný platobný výmer číslo 600/231/99769/05/Kotv, číslo 600/231/99768/05/Kotv, platobný výmer číslo 600/231/99764/05/Kotv, rozhodnutie číslo 600/231/117238/05/Kotv, rozhodnutie o uložení pokuty číslo 600/231/125899/05/Kotv, číslo 600/231/125903/05/Kotv, zmluva o nájme dopravných prostriedkov číslo 30102, 80102, 70102, 60102, 10012, 50102, 40102, 30102, 20102, 10102 vrátane ich dodatkov, dožiadanie XXXXX I číslo 600/341/191074/04 a odpoveď číslo 612/230/86110/04/Sár, leasingová zmluva číslo 4095/22, výzva XXXXX I číslo 600/341/192934/04, odpoveď na výzvu správcu konkurznej podstaty, opakovaná výzva XXXXX I číslo 600/321/42433/05, odpoveď na výzvu správcu konkurznej podstaty, výzva číslo 600/341/192773/04, číslo 600/341/20514/05, odpoveď na výzvu OR PZ, žiadosť číslo 600/341/192764/04, odpoveď OR PZ, žiadosť číslo 600/321/62571/05, prehľad motorových vozidiel od KDI PZ, žiadosť číslo 600/341/19165/05, odpoveď XXXXX XXXXX, prehľad pohybov na karte Tempo Plus Diesel, súvaha v skrátenej forme k 31.12.2002, výkaz ziskov a strát v skrátenej forme k 31.12.2002, daňové priznania spoločnosti DUNA INVEST 2001, s.r.o., rozpis dlžoby na poistnom na sociálne poistenie za obdobie od 01.01.2004 do 31.12.2005, rozpis dlžoby na poistnom na nemocenské poistenie

a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 01.09.2003 do 31.12.2003, rozpis dlžoby na príspevku na poistenie v nezamestnanosti za obdobie od 01.08.2003 do 30.09.2003, mesačné výkazy poistného a príspevok za obdobie od 01.01.2004 do 31.12.2005, mesačné výkazy poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie za obdobie od 01.09.2003 do 31.12.2003, mesačné výkazy o odvode príspevok na poistenie v nezamestnanosti za obdobie od 01.08.2003 do 30.09.2003, fotokópia výzvy na úhradu poistného zo dňa 10.11.2005, prihláška do registra závodov - platcov poistného zo dňa 08.01.2003, protokol o kontrole odvodu poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie a kontrole hospodárenia s prostriedkami nemocenského poistenia a štátnymi sociálnymi dávkami číslo 800-289-GC06/2004 zo dňa 21.06.2004, rozhodnutia Sociálnej poisťovne, zápisnica zo zasadnutia valného zhromaždenia XXXXX. zo dňa 22.10.2008, úplné znenie zakladateľskej listiny XXXXX s.r.o., preberací protokol zo dňa 22.10.2008, výpis z účtu číslo 1513785856/0200 a výpis z účtu číslo 0191859212/0900.

Následne vyšetrovateľ PZ 3. oddelenia vyšetrovania, Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I predložil vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku.

Po preskúmaní príslušného spisového materiálu a následnom vyhodnotení predmetnej trestnej veci v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku som sa s návrhom realizujúceho vyšetrovateľa PZ stotožnila.

Trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku sa dopustí ten, kto v značnom rozsahu skráti daň, poistné na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie alebo príspevok na poistenie v nezamestnanosti. Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na správnom vymeraní dane a uvedených druhov poistného. Skrátením dane pritom treba rozumieť akékoľvek konanie páchatel'a, v dôsledku ktorého mu príslušný štátny orgán alebo orgán verejnej samosprávy vyrubí daň v nižšej než zákonom určenej sume, alebo k vyrubeniu dane vôbec nedôjde. Z hľadiska zavinenia je tento trestný čin úmyselným trestným činom, pričom úmysel páchatel'a v zmysle ustanovení § 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku sa musí vzťahovať aj na okolnosť, že daň alebo poistné skrácuje.

V rámci vyšetrovania bolo zistené a preukázané že daňový subjekt podal dňa 31.03.2003 na Daňovom úrade Bratislava I daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb, v ktorom priznal daň v sume 113.300,- Sk (3.760,87,- Eur), pričom do účtovníctva za rok 2002 zaúčtoval náklady, ktorých výšku nepreukázal, následnou kontrolou správca dane zistil daň v sume 2.687.800,- Sk (89.218,61,- Eur) a preto vydal dodatočný platobný výmer číslo 600/231/99768/05/Kotv a postupujúc v zmysle § 44 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubil daňovému subjektu rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie r. 2002 v sume 2.574.500,- Sk (85.457,75,- Eur).

Ďalej je potrebné zdôrazniť, že zo spisového materiálu, konkrétne z protokolu o daňovej kontrole a následného dodatočného platobného výmeru vyplýva, že daňový subjekt, podľa názoru správca dane, dostatočne nepreukázal svoje výdavky

a preto mu neboli uznané. To však neznamená, že takéto zdaniteľné obchody neboli alebo nemohli byť daňovým subjektom uskutočnené. Z hľadiska trestno - právneho preto nepreukázané zdaniteľné obchody neznamenajú neexistujúce výdavky a už vôbec nemožno nepreukázanie výdavkov stotožňovať so skrátením dane. Taktiež je nutné uviesť, že nie všetky nedostatky zistené daňovým úradom pri daňovej kontrole musia zakladať znaky trestného činu. V opačnom prípade by každé pochybenie daňového subjektu pri vedení účtovníctva a podávaní daňových priznaní muselo zakladať znaky trestného činu. Výkon daňovej kontroly, overovanie podkladov potrebných na správne a úplne zistenie dane a vysporiadanie daňových preplatkov, resp. nedoplatkov pritom patrí medzi základné úlohy a povinnosti daňového úradu ako správcu dane. Pri nesplnení zákonom stanovených povinností zo strany daňového subjektu, má správca dane možnosť tento postihnúť podľa zákona číslo 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov ako správny delikt v daňovom konaní.

V tomto smere je nutné pripomenúť, že v daňovom konaní platí tzv. obrátené dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte a jednotlivé skutočnosti podstatné pre určenie daňovej povinnosti musí preukazovať daňový subjekt a ak ich nepreukáže, je správca dane oprávnený postupovať podľa domniek resp. predpokladov uvedených v príslušných daňových predpisoch a daň sa preto určí tak, že správca dane neuzná nárok na odpočet uskutočnených zdaniteľných plnení na vstupe. Pri dokazovaní v daňovom konaní teda správca dane preukazuje len existenciu, respektíve neexistenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie výšky dane a daňový subjekt preukazuje pravdivosť údajov uvedených v daňovom priznaní.

V posudzovanom prípade absentuje prinajmenšom subjektívna stránka trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, t.j. úmyselné konanie, ktorým by daňový subjekt chcel skrátiť daň, z čoho vyplýva, že sa nesnažil pre seba alebo iného zadovážiť neoprávnený prospech alebo daňovú výhodu.

Trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku sa dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie alebo príspevkov na poistenie v nezamestnanosti, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, alebo kto neoprávnené v značnom rozsahu uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech.

Citovaného trestného činu sa možno alternatívne dopustiť neodvedením dane a poistného alebo neoprávneným uplatnením nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane. Podmienkou trestnosti tejto formy trestného činu je, že uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty musí byť neoprávnené.

Neoprávneným je uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty vtedy, ak na jej vrátenie podľa uvádzaných ustanovení nie je nárok, alebo keď ten, kto nárok uplatnil, splnenie podmienok na jej vrátenie len klamlivo predstieral.

V rámci vyšetrovania bolo zistené a preukázané, že za zdaňovacie obdobie

marec, apríl, jún – december 2002 podával daňový subjekt daňové priznania k DPH, v ktorých žiadal nadmerný odpočet v celkovej sume 2.120.244,- Sk (70.379,20,- Eur), pričom následnou kontrolou správcom dane bolo zistené, že doklady za prijaté zdaniteľné plnenia, ktorými uplatňoval nárok na odpočet dane, nemali náležitosti daňového dokladu, resp. nárok na odpočet dane daňový subjekt nepreukázal daňovým dokladom, čím daňový subjekt porušil § 20 ods. 2 písm. d) zák. č. 289/1995 Zb. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, preto správca dane uznal nárok na odpočet len v sume 1.135.257,- Sk (37.683,62,- Eur) a vyrubil dodatočným platobným výmerom č. 600/231/99769/05/Kotv, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2005, rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 984.987,- Sk (32.695,57,- Eur).

XXXXX nepreukázala v súlade so zákonom oprávnenosť uplatnenia odpočtu dane na vstupe. To však neznamená, že takéto zdaniteľné obchody neboli alebo nemohli byť daňovým subjektom uskutočnené. To, či XXXXX. skutočne daň na vstupe deklarovanú v daňovom priznaní zaplatila alebo nie, nemožno zistiť, keďže účtovnú dokumentáciu spoločnosti sa nepodarilo zabezpečiť.

V tomto smere je opätovne nutné pripomenúť, že v daňovom konaní platí tzv. obrátené dôkazné bremeno spočívajúce v tom, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte a jednotlivé skutočnosti podstatné pre určenie daňovej povinnosti musí preukazovať daňový subjekt a ak ich nepreukáže, je správca dane oprávnený postupovať podľa domnienok resp. predpokladov uvedených v príslušných daňových predpisoch a daň sa preto určí tak, že správca dane neuzná nárok na odpočet uskutočnených zdaniteľných plnení na vstupe. Pri dokazovaní v daňovom konaní teda správca dane preukazuje len existenciu, respektíve neexistenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie výšky dane a daňový subjekt preukazuje pravdivosť údajov uvedených v daňovom priznaní.

Podľa § 277 Trestného zákona sa trestného činu neodvedenia dane a poistného dopustí ten, kto minimálne v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona.

Neodvedením dane a poistného sa rozumie zadržanie splatnej dane alebo splatného poistného (vrátane preddavkov), už ich platcom zrazených alebo vybratých na podklade zákona a ich neodvedenie určenému príjemcovi (daňovému úradu, obci, verejnoprávnej inštitúcii – sociálnej alebo zdravotnej poisťovni), koho príjmom daň alebo poistné je, resp. ktorý ich spravuje.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona je

úmyselným trestným činom. Na trestnosť uvedeného trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel' zdržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona. Jednou z podmienok na naplnenie zákonných znakov uvedeného trestného činu teda je, že páchatel' má splatné odvody reálne k dispozícii.

Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky však nepostačuje samotná vedomosť o nesplnení si zákonnej povinnosti zaplatiť daň či poistné, avšak je potrebné preukázať, že páchatel', ako trestne zodpovedná osoba, ktorej povinnosťou bolo poistné zaplatiť, takto úmyselne nekonal napriek tomu, že povinný subjekt (právnická či fyzická osoba, ktorej vyplýva táto zákonná povinnosť) disponoval dostatkom finančných prostriedkov na splnenie si tejto povinnosti, a teda konal s úmyslom sebe či inému (najmä teda povinnému subjektu) zadovážiť neoprávnený prospech. Avšak v prípade, ak povinný subjekt nedisponuje dostatkom finančných prostriedkov, v dôsledku čoho nedôjde k zaplateniu poistného, nemožno takéto konanie posudzovať ako trestný čin nezaplatenia dane a poistného. Obdobne v prípade, ak by povinný subjekt aj disponoval dostatkom finančných prostriedkov na zaplatenie poistného, avšak napriek tomu by toto nezaplatil z dôvodu evidovania záväzkov aj voči ďalším subjektom, kedy by tým porušil zásadu pomerného plnenia voči všetkým svojim veriteľom, nemožno takéto nezaplatenie poistného posudzovať ako trestný čin. V oboch prípadoch totiž zodpovedná osoba za povinný subjekt má aj v úmysle daň či poistné uhradiť, avšak vzhľadom na okolnosti (platobnú neschopnosť), ktoré v danom čase (v čase splatnosti) nastali, nedokáže túto úhradu vykonať.

V rámci vyšetrovania bolo zistené a preukázané, že obvinený konajúci za spoločnosť XXXXX. zrazil zamestnancom spoločnosti

- za mesiace 8/2003 - 9/2003 príspevok na poistenie v nezamestnanosti spolu v sume 2.668,- Sk (88,56,- Eur),
- za mesiace 9/2003 - 12/2003 poistné na dôchodkové zabezpečenie a nemocenské poistenie spolu v sume 16.595,- Sk (550,85,- Eur),
- za mesiace 1/2004 - 10/2004 a za mesiace 1/2005 - 12/2005 poistné na sociálne poistenie spolu v sume 196.070,- Sk (6.508,33,- Eur),

ale oprávnenému, teda Sociálnej poisťovni, pobočka XXXXX, so sídlom Galantská cesta č. 693/5, XXXXX, zrazené poistné, ktoré zrazil v zmysle zákona NR SR č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedol.

Po subjektívnej stránke sa teda v zmysle vyššie uvedeného vyžaduje, aby páchatel' vedel, že sa dopúšťa trestného činu a tento aj chcel spáchať. V posudzovanom prípade mám za to, že sa nepodarilo zistiť, či povinný subjekt disponoval dostatkom finančných prostriedkov na zaplatenie poistného, resp. v prípade, ak dostatok finančných prostriedkov aj mal, poistné nezaplatil z dôvodu evidovania záväzkov aj voči ďalším subjektom, kedy by tým porušil zásadu pomerného plnenia voči všetkým svojim veriteľom a to najmä z dôvodu, že do vyšetrovacieho spisu sa nepodarilo zabezpečiť dostatok listinných materiálov, resp. účtovníctvo XXXXX. a následne vykonať znalecké skúmanie za účelom zistenia vyššie uvedených skutočností a vzhľadom k tomu, absentuje v danom prípade v konaní osoby oprávnenej konať za podnikateľský subjekt úmysel poistné za zamestnancov neodviesť Sociálnej poisťovni, resp. tento úmysel nie je možné

jednoznačne preukázať. V prípade, ak niektorý z obligatórnych znakov skutkovej podstaty chýba, nemôžeme hovoriť o trestnej zodpovednosti páchatel'a za uvedený trestný čin, a preto skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie, nie je trestným činom.

Zo zadokumentovaného skutkového stavu veci nevyplýva, že by konaním obvineného XXXXX, ako konateľ'a XXXXX. došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (bod 1), trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (bod 2) a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona (bod 3) z dôvodu absencie znakov objektívnej aj subjektívnej stránky, nakoľko vyšetrovaním nebolo jednoznačne preukázané, že by obvinený XXXXX skrátil daň v značnom rozsahu, t. j. spolu v sume 2.820.193,- Sk (93.613,25 Eur), neoprávnene si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v značnom rozsahu, t.j. v celkovej sume 984.987,- Sk (32.695,57 Eur) a vo väčšom rozsahu, t.j. v celkovej sume 215.333,- Sk zadržal a určenému príjemcovi neodviedol splatné poistné (7.147,74 Eur), najmä z dôvodu, že nemožno vychádzať zo skutočnosti, že v daňovom konaní neexistencia daňového dokladu znamená neuznanie daňového výdavku a zvýšenie daňovej povinnosti. Avšak v trestnom konaní nie je možné bez ďalšieho skonštatovať, že ide o daňový trestný čin, nakoľko tento výdavok mohol byť v skutočnosti realizovaný, ako aj z dôvodov, že súčasťou spisu nie je účtovníctvo XXXXX, resp. jeho potrebná časť, z ktorej by bolo možné zistiť, že by obvinený v zdaňovacom období skrátil daň z príjmov fyzických osôb a v akom rozsahu, neoprávnene si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty a v akom rozsahu, a že zadržal a určenému príjemcovi neodviedol splatné poistné a v akom rozsahu. Tieto doklady, ktoré sú základom dokazovania vyššie uvedených trestných činov a nie je možné sa v trestnom konaní uspokojiť len zo zisteniami z daňového konania.

V trestnom konaní platí zásada oficiality (§ 2 odsek 6 Trestného poriadku) a pre orgány činné v trestnom konaní aj zásada vyhľadávacia (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku). V dôsledku toho obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale naopak, platí prezumpcia nevinu (§ 2 odsek 4 Trestného poriadku). Obvineného v trestnom konaní neťaží dôkazné bremeno, na ktorého podklade by bol na vlastnú ujmu povinný dokazovať, prípadne vyvracať určité skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o jeho vine. To platí na rozdiel od daňového konania, v ktorom má daňový subjekt povinnosť dokazovať všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 29 odsek 8 zákona číslo 511/1992 Zb., účinný v čase skutku, ale rovnako aj v súčasnosti platnom § 24 odsek 1 zákona číslo 563/2009 Z. z.

Z popísaných rozdielov v dokazovaní medzi trestným konaním a konaním daňovým je zrejmé, že výsledky, ku ktorým v otázke daňovej povinnosti, jej rozsahu a nesplnenia (skrátenia) došiel v daňovom konaní správca dane, nie je možné bez ďalšieho preberať do trestného konania a len na ich podklade nie je možné robiť záver o existencii alebo neexistencii trestnej zodpovednosti obvineného za daňové trestné činy. Preto orgány činné v trestnom konaní a súd nie sú ani viazané vyjadrením správcu dane o týchto skutočnostiach, napríklad výške skrátenia dane či

jeho rozhodnutím o dorúbení daňového nedoplatku, ale orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť samy zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku).

S poukazom na vyššie uvedené, som dospela k záveru, že som nezistila také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by v danom prípade bola konaním obvineného XXXXX naplnená skutková podstata dotknutých trestných činov z dôvodu absencie tak jeho subjektívnej ako aj ich objektívnej stránky.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z týchto dôvodov som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Miriam Jakobovičová
prokurátorka